OLGA CAZAN
Universitatea Babeş-Bolyai
(Cluj-Napoca, România)

TERMINOLOGIA – UN TERMEN POLISEMANTIC

Introducere

Întrebuinţarea unei singure forme lingvistice, **terminologia,** pentru a denumi mai multe realităţi/concepte poate crea uneori confuzii pentru un începător şi chiar pentru un specialist în domeniu. Iată de ce am hotărât să explicăm fiecare dintre sensurile termenului **terminologie**, care vor fi utilizate pe parcursul studiului nostru.

1. Terminologia ca ansamblu de termeni proprii unui domeniu

Lingvistul francez Alain Rey afirmă că termenul **terminologie** apare, pentru prima dată, în secolul al XIX-lea şi semnifica, la început, doar **totalitatea termenilor aparţinând unui domeniu**. Prima definiţie a **terminologiei** este propusă de cercetătorul englez William Whewell[1] în lucrarea sa „History oh the Inductive Sciences”[2] [1837], în care **terminologia** are valoare de **ansamblu de termeni dintr-un anumit domeniu**: „*système des termes employés dans la description des objets de l'histoire naturelle*” [William Whewell citat de Alain Rey 1979:7].

În franceză, cuvântul **terminologie** este definit, pentru prima dată, în dicţionarul lui Bouillet „Dicţionnaire des sciences, des lettres et des arts” [1864, 7-a ediţie] şi semnifică, de asemenea, un ansamblu de termeni dintr-un domeniu: „*ensemble des termes techniques d'une science ou d'un art et des idées qu'ils représentent*” [Rey 1979:7].

În următoarele rânduri, ne propunem să analizăm definiţiile terminologiei propuse de lingvişti români şi francezi:

„*Prin termeni tehnici sau ştiinţifici înţelegem cuvintele sau combinaţiile de cuvinte care denumesc noţiuni dintr-un anumit domeniu de specialitate*. *Termenii dintr-o ramură a ştiinţei sau a tehnicii formează la un loc terminologia domeniului respectiv*.” [Canarache, Maneca 1955:16];

„*Totalitatea termenilor care denumesc noţiuni din ştiinţă şi tehnică în general*; *aici intră prin urmare toate cuvintele specifice vocabularului special al agricultorilor*, *al păstorilor*, *al meseriaşilor de tot felul şi al oamenilor de ştiinţă*. *În felul acesta*, *putem vorbi în egală măsură de termeni tehnici de cizmărie*, *de stupărit*, *de termeni tehnici în teoria literaturii*, *în fizică*, *în ştiinţele naturii etc*. *În general*, *fiecare ramură de activitate omenească*, *fiecare disciplină îşi are terminologia ei specială*.” [Maneca 1959:33];

„*Terminologia ştiinţifică este un ansamblu lexical care denumeşte noţiunile speciale din domeniul ştiinţei şi al tehnicii*.” [Marcu 1974:393];

„*Prin terminologie înţelegem totalitatea de cuvinte speciale de care se servesc ştiinţele*, *arta*, *cercetarea şi profesiunile*, *în general*, *dar şi un cercetător sau un grup de cercetători*.” [Coteanu 1990b:95];

[1] Matematician şi filosof englez (1794-1866).
[2] Traducere: *Istoria ştiinţelor inductive*.

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

„*Ensemble des termes propres à un domaine*, *à un groupe de personne ou à un individu*” [Boutin-Quesnel 1990:17];

„*Terminologia este un ansamblu de termeni corelat cu o sferă de activitate profesională***,** *termenii fiind legaţi unul de altul la nivel noţional***,** *lexico-semantic***,** *gramatical şi al formării cuvintelor*.” [Guţu 1992:33];

„*Ansamblu de desemnări aparţinând unei limbi de specialitate*” [ISO 1087/2000].

Observăm că autorii încearcă să formuleze definiţii cât mai exhaustive. Cu toate acestea, considerăm că nici una dintre ele nu este suficientă. În schimb, putem afirma că fiecare definiţie se completează una pe alta. După opinia noastră, definiţia propusă de ISO este cea mai reuşită şi, în acelaşi timp, cea mai simplă. Ideea pe care o putem extrage din toate aceste definiţii este următoarea: nu există terminologie fără domeniu şi nici domeniu fără terminologie. Este interesant de menţionat că **terminologia** poate desemna, de asemenea, un ansamblu de termeni întrebuinţaţi de un specialist sau un grup de specialişti.

Ansamblurile de termeni dintr-un anumit domeniu pot să se prezinte în diferite forme în funcţie de suport, scopul propus, destinatarii vizaţi, numărul termenilor, domeniul şi limbile tratate:

Dicţionar: „*Listă alfabetică de termeni* (*cu explicaţiile necesare*) *aparţinând unei ştiinţe*, *arte* etc.” [DN 1986];

Dicţionar monolingv: „(*Despre dicţionare*) *Într-o singură limbă*; ***unilingv***” [DN 1986];

Dicţionar bilingv „*Care este făcut în două limbi*” [NODEX 2002];

Dicţionar poliglot: „*Care este scris în mai multe limbi sau care cuprinde mai multe limbi*” [NODEX 2002];

Enciclopedie: „*Tip de lucrare lexicografică de proporţii diferite care tratează sistematic termeni de bază* (*nume comune şi proprii*), *noţiuni din toate domeniile sau dintr-un anumit domeniu de cunoştinţe*, *fie în ordine alfabetică*, *fie pe probleme sau pe ramuri*.” [DEX 1998];

Microenciclopedie: „*Enciclopedie cu volum restrâns de informaţii*; (*rar*) *minienciclopedie*.” [DEX 1998];

Glosar: „*Glosar care înregistrează vocabularul specific unui domeniu foarte restrâns*” [DEX 1998];

Microglosar: „*Glosar cu un număr redus de cuvinte şi cu explicaţii sumare*” [MDN 2000];

Lexic: „*Totalitatea cuvintelor caracteristice limbii unei epoci*, *unei regiuni*, *unui scriitor etc*.” [DEX 98];

Lexicon: „*Dicţionar tehnic sau enciclopedic*, *de obicei în mai multe volume*, *cuprinzând cunoştinţe de orientare din anumite domenii*; *enciclopedie* (*a unui domeniu*).” [DN 1986];

Nomenclatură: *Totalitatea termenilor întrebuinţaţi într-o anumită specialitate sau într-un anumit domeniu de activitate*, *de obicei organizaţi metodic*. [DEX 1998];

Vocabular: *Totalitate a cuvintelor specifice unui anumit domeniu de activitate* (*ştiinţă*, *artă*, *tehnică* etc.) [NODEX 2002]; *Dicţionar*, *de obicei de proporţii mici*; ***lexic***, *glosar*. [DEX 1998];

Terminologie de firmă: *Terminologie proprie unei întreprinderi*, *unui organism*, *oricărui grup profesional bine delimitat* [Busuioc, Cucu 2001];

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

Bază de date/**Bancă de date**: *Repertoriu terminologic informatizat format dintr-un ansamblu organizat de informaţii terminologice* [Busuioc, Cucu 2001].

2. Terminologia ca activitate

Prin extensie, cuvântul terminologie desemnează, de asemenea, o activitate sau o practică: „*Activité qui consiste en la systématisation et la dénomination des notions de même qu'en la présentation des terminologies selon des principes et des méthodes établis*" [Boutin-Quesnel 1990:17]. Cercetătorul canadian Guy Rondeau [1981:21] precizează că terminologia cuprinde „*ce à quoi se résument les activités professionnelles du terminologues*, *c'est-à-dire la collecte*, *le repérage*, *le traitement et l'analyse*, *la synthèse*, *la critique et les recommandations touchant les données terminologiques*". Prin urmare, terminologia poate însemna activitatea de colectare, de constituire, de gestionare şi de difuzare a datelor terminologice prin metode specifice. În acest caz, cuvântul **terminologia** este sinonim cu **terminografia**, termen care ar trebui să fie întrebuinţat în realitate când se face referinţă la acest sens al terminologiei, deşi, pentru lingvistul belgian Marc Van Campenhoudt [2001:2], terminografia nu este decât o „*lexicografie specializată multilingvă*".

După părerea terminologului canadian Robert Dubuc [1992:14], ceea ce distinge cel mai bine **terminografia** de **lexicografie** sunt întrebările pe care şi le pune terminograful: *Cum se numeşte obiectul care…? Cum desemnăm operaţia care constă în…?* şi nu *Ce semnifică acest termen?* Această ultimă întrebare este, mai degrabă, caracteristică lexicografului. Astfel, în opinia autorului citat mai sus, lexicografia permite decodarea mesajului, bazându-se pe demersul semasiologic, terminologia – codarea lui, bazându-se pe demersul onomasiologic, care este orientat dinspre concept spre denumire, ceea ce presupune o permanentă raportare la sistemul noţional al domeniului de referinţă.

De obicei, se disting două tipuri de activitate terminologică: **terminologia punctuală** şi **terminologia tematică** (numită şi **terminologia sistemică**). Scopul terminologiei punctuale este găsirea soluţiei la o problemă precisă pe care nu o putem rezolva cu elementele pe care le avem la dispoziţie (dicţionare generale, fişiere terminologice deja constituite etc.). Acest tip de activitate este caracteristică, de obicei, traducătorului. Obiectivul terminologiei sistematice/tematice constituie elaborarea şi eventuala difuzare de produse terminologice (dicţionare, glosare, vocabulare, baze de date etc.).

Un tip aparte de activitate terminologică este **terminotica**, care desemnează totalitatea de operaţii de creare, de stocare, de gestionare şi de consultare a datelor terminologice cu ajutorul tehnologiilor informaţionale. Persoana care efectuează această activitate se numeşte **terminolog** sau, mai bine zis, **terminograf** (căci **terminologul** este cercetătorul care defineşte obiectul de studiu al disciplinei **terminologia**, analizează relaţiile între termeni, principiile de formare şi de dezvoltare ale terminologiilor şi, nu în ultimul rând, intervine prin intermediul standardizării).

Omul tot timpul a avut nevoie să numească realitatea care îl înconjoară şi să clasifice elementele care o compun. În evoluţia societăţii umane, preocupări pentru activitatea terminologică sunt atestate încă din Antichitate. Prima clasificare a făcut-o Aristotel care grupa organismele cunoscute în plante şi animale. Începând cu secolul al XV-lea, se pun bazele definirii conceptelor pentru diverse domenii şi materii (inginerie – Leonardo da Vinci, matematică – Gottfried Wilhelm Freiherr von Leibniz, chimie – Jöns Jakob Berzelius, Antoine Laurent de Lavoisier). În secolul al XVIII-lea, sunt desfăşurate activităţi terminologice într-un mod mai organizat. Carl von Linée (naturalist suedez), părintele

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

botanicii sistematice, a stabilit nomenclatura binară (binominală) pentru clasificarea organismelor – conform căreia fiecărei specii i se atribuie un nume latin format din două cuvinte: primul genul şi al doilea specia. În secolele al XIX-lea şi XX, dezvoltarea ştiinţei şi tehnicii era atât de rapidă, încât a condus la o abundenţă de concepte şi termeni, care au necesitat să fie sistematizate pentru a nu genera confuzii.

3. Terminologia ca ştiinţă

Prin analogie cu psihologie, filologie etc., termenul **terminologie** semnifică **ştiinţa care studiază termenii (vocabularul, nomenclatura) unui domeniu specializat**. Cu alte cuvinte, este vorba de **disciplina care studiază denumirea realităţilor specifice unui domeniu**.

Această accepţie a **terminologiei** apare, pentru prima dată, în a doua jumătate a secolului XX, în ediţia din 1978 a dicţionarului „Le Petit Robert": „*Etude systématique des termes* […] *servant à dénommer classes d'objets et concepts*…; *principes généraux qui président à cette étude*".

Însă, doar începând cu anii '90, cercetătorii încep să se întrebe despre statutul terminologiei ca ştiinţă. Este ea o ramură a lingvisticii sau, pur şi simplu, un compartiment al lexicologiei? Este ea o adevărată ştiinţă autonomă cu obiectul său de studiu specific(termenul), o ştiinţă interdisciplinară sau, pur şi simplu, un ansamblu de principii şi metode de studiu? Iată câteva întrebări care sunt puse de când terminologia interesează tot mai mult lingvişti şi specialişti din diverse domenii.

Ca pentru orice concept relativ nou, opiniile variază în funcţie de teoreticienii şi specialiştii care o practică. Contradicţiile între terminologi apar, în special, în momentul în care se încearcă o definire a ceea ce este terminologia ca ştiinţă.

Robert Dubuc [1992:14], şeful Serviciului de lingvistică şi de traducere din cadrul Societăţii Radio-Canada, argumentează că terminologia, în etapa actuală din evoluţia sa, apare mai mult ca o artă, ca o practică decât ca o ştiinţă: „*l'art de repérer*, *d'analyser et*, *au besoin*, *de créer le vocabulaire pour une technique donnée*, *dans une situation concrète de fonctionnement de façon à répondre aux besoins d'expression de l'usager*." După părerea lui, deşi ea oferă un obiect de studiu bine definit, metodele sale sunt încă empirice şi lipsite de rigoare. Pentru moment, autorul consideră că ar fi abuziv să fie considerată drept ştiinţă, dar e posibil ca într-o zi terminologia să fie promovată la rangul ştiinţelor derivate din lingvistică.

În „Vocabulaire systématique de la terminologie" [1990:17], lingvişti din cadrul **Oficiului Limbii Franceze** din Quebec, definesc terminologia drept „*Étude systématique de la dénomination des notions appartenant à des domaines spécialisés de l'expérience humaine et considérées dans leur fonctionnement social*." Astfel, terminologia este concepută, în Canada, doar ca un studiu sistematic al termenilor.

Daniel Gouadec [1990:19], lector la Universitatea Haute-Bretagne, propune o definiţie inedită: „*La terminologie est la discipline ou science qui étudie les termes*, *leur formation*, *leurs emplois*, *leurs significations*, *leur évolution*, *leurs rapports à l'univers perçu ou conçu*.". Observăm că lingvişti francez sunt mult mai curajoşi atunci când abordează terminologia ca ştiinţă.

Pe aceeaşi linie merg şi lingvişti români, Ileana Busuioc şi Mădălina Cucu [2001], care sunt de părere că terminologia este „*disciplina sau ştiinţa care studiază termenii din punctul de vedere al formării*, *al semnificaţiei*, *al întrebuinţării*, *al evoluţiei lor*. *Altfel spus*, *terminologia analizează relaţia dintre termeni şi elementele desemnate*, *principiile care*

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

stau la baza formării şi evoluţiei terminologiilor, *studiază corelaţiile ce se stabilesc între diverse terminologii*, *intervine în activitatea de normalizare şi armonizare terminologică*, *fixează normele pe baza cărora se desfăşoară activitatea terminografică*." Cu toate acestea, în studiile româneşti, terminologia este insuficient conştientizată ca disciplină a lingvisticii aplicate şi, de aceea, se află, de aproape o jumătate de secol, în proces de „*acreditare*". În opinia noastră, terminologia ca ştiinţă are toate premisele pentru a evolua şi în lingvistica românească.

Analizând definiţiile de mai sus, ajungem la următoarele concluzii. O parte din autori consideră terminologia doar un ansamblu de reguli şi metode care sunt utilizate în activitatea terminologică şi o serie de principii folosite în studierea termenilor. O altă parte din autori afirmă că terminologia este o adevărată ştiinţă interdisciplinară, aflându-se la confluenţa ştiinţelor ce ţin de comunicare (lingvistica, traducerea, logica, ontologia, psihologia, informatica, tratarea automatizată a limbajului), de la care a împrumutat un număr considerabil de fundamente, dar care este, totuşi, autonomă, fiind capabilă să formuleze o serie de principii proprii într-un câmp de activitate propriu. Majoritatea terminologilor şi lingviştilor recunosc totuşi că ea are propriile sale principii de bază şi o finalitate aplicativă (elaborarea de dicţionare, glosare, vocabulare de specialitate, bănci de date etc.).

În ultimul timp, din ce în ce mai mulţi terminologi susţin caracterul autonom al terminologiei: „*Cette revendication d'autonomie que je défends*, *avec d'autres*, *s'appuie sur des fondements théoriques et méthodologiques conduites sur le terrain et qui témoignent que ce secteur d'activités langagières a droit au titre de science ou de domaine de la connaissance*." [Boulanger, L'Homme 1991:23]. În opinia noastră, caracterul autonom al terminologiei ca disciplină este, în prezent, un subiect controversat.

După părerea noastră, adevărul se află undeva la mijloc. Considerăm că bazele teoriei sale nu sunt originale, ci numai metodele, ca în orice disciplină interdisciplinară. Prin urmare, terminologia constituie o disciplină care face parte din lingvistica aplicată.

4. Semnificaţiile terminologiei la diferiţi autori

În consecinţă, putem afirma că **terminologia** este un termen polisemantic. În funcţie de perspectiva din care este analizată, unii cercetători ai limbii disting trei, alţii chiar patru sensuri ale **terminologiei**.

În definirea **terminologiei**, lingvistul şi profesorul francez Helmult Felber [1987:1] afirmă că lexemul **terminologie** cuprinde trei noţiuni, şi anume:

– *ansamblul termenilor care reprezintă sistemul de noţiuni aparţinând unui domeniu de cunoştinţe*;

– *publicaţia în care sistemul de noţiuni aparţinând unui domeniu de cunoştinţe este reprezentat de termeni*;

– *ştiinţa terminologiei*, *adică domeniul de cunoştinţe interdisciplinar şi transdisciplinar care se ocupă de noţiuni şi de reprezentarea lor* (*termeni*, *simboluri* etc.).

Autorul citat mai sus face diferenţă între totalitatea termenilor dintr-un domeniu şi publicaţia în care apar. În schimb, nu recunoaşte terminologia drept o activitate.

Lingvista catalană Teresa Cabré [1998:68] consideră că prin **terminologie** se pot înţelege cel puţin trei concepte diferite:

– *totalitatea termenilor unui anumit domeniu de specialitate***;**

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

– *ansamblul regulilor şi directivelor care se utilizează în activitatea terminologică***;**

– *totalitatea principiilor şi a fundamentelor conceptuale care reglementează studiul termenilor***.**

Prima accepţie se referă la ansamblul de termeni specifici unei tematici, a doua la regulile activităţii terminologice, a treia desemnează principiile de studiu. La fel ca Helmult Felber, Teresa Cabré nu distinge noţiunea de activitate propriu-zisă. Este interesant de menţionat că autoarea percepe două tipuri de legi: regulile utilizate în activitatea terminologică şi principiile care reglementează studiul termenilor.

La fel ca şi Teresa Cabré, lingvista română Mariana Ploae-Hanganu [1995:530] ajunge la concluzia că terminologia are trei sensuri, însă autoarea română consideră terminologia nu doar un ansamblu de principii, ci o ştiinţă pluridisciplinară:

– *mulţimea termenilor unui domeniu de cunoaştere sau ai unei discipline*;

– *totalitatea metodelor de inventariere şi clasificare a termenilor*, *de creare pe cale neologică*, *de normalizare*, *răspândire şi difuzare a acestor termeni*;

– *ştiinţă al cărei obiect este de natură lingvistică*, *dar în mod fundamental este pluridisciplinară*.

Lingvista Georgeta Ciobanu [1998:11] distinge tocmai patru sensuri ale cuvântului terminologie:

– *gruparea de termeni care reprezintă sistemul de concepte dintr-un anumit domeniu de specialitate* (*ex*. *construcţii*, *arhitectură* etc.);

– *publicaţia în care sistemul de concepte dintr-un domeniu de specialitate este reprezentat prin termeni*;

– *domeniul de activitate care se ocupă cu excerptarea*, *descrierea*, *procesarea şi prezentarea termenilor*, *respectiv*, *metodele şi procedeele folosite în aceste scopuri*;

– *teoria*, *respectiv*, *totalitatea premiselor*, *argumentelor şi concluziilor necesare pentru a explica relaţiile dintre concepte şi termeni*, *reprezentând un obiectiv fundamental pentru desfăşurarea unei activităţi coerente într-un domeniu dat*.

Autoarea distinge cele trei sensuri clasice (ansamblu de termeni, activitate şi ştiinţă) şi menţionează, în plus, sensul de publicaţie, specificat şi de Helmult Felber.

În ceea ce priveşte sensurile **terminologiei** în dicţionare, situaţia este diferită în limba franceză şi română. În dicţionarul „Le Petit Robert” [2001], întâlnim următoarele accepţii:

– *Vocabulaire particulier utilisé dans un domaine de la connaissance ou un domaine professionnel*; *ensemble structuré de termes*;

– *Étude systématique des „termes*” *ou mots et syntagmes spéciaux servant à dénommer classes d'objets et concepts*; *principes généraux qui président à cette étude*.

Astfel, analizând definiţiile de mai sus, distingem patru accepţii ale **terminologiei**:

1. vocabular specific unui domeniu de activitate;
2. nomenclatură;
3. studiu terminologic;
4. principii utilizate în studiul terminologic.

În limba română, situaţia este puţin diferită. În „Dicţionarul explicativ al limbii române”, este menţionat doar sensul său primar: „*Totalitatea termenilor de specialitate folosiţi într-o disciplină sau într-o ramură de activitate*.” [DEX 1998]. În „Noul dicţionar explicativ al limbii române” [2002], pe lângă sensul primar al terminologiei,

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

este înregistrată următoarea accepţie: „*Compartiment al lexicologiei care se ocupă cu studiul termenilor*”. Prin urmare, autorii dicţionarului consideră terminologia o ramură a lexicologiei şi nu o disciplină sau o ştiinţă interdisciplinară având propriile principii, diferite de cele ale lexicologiei. Sensul terminologiei ca ştiinţă este menţionat, în română, doar în „Dicţionarul de ştiinţe ale limbii” [2005]: „**3)** *terminologia mai este utilizată cu sensul unei ştiinţe interdisciplinare preocupată de problemele generale ale terminologiei*, *care analizează logica cunoştinţelor*, *ierarhia conceptelor*, *codajul lingvistic şi non-lingvistic*, *precum şi problemele creaţiei de cuvinte necesare ştiinţelor*/*tehnicii*.” Este interesant de subliniat că, în ultimul dicţionar, autorii pun semnul egalităţii între limbajul specializat şi terminologie: „**1)** *Limbă* (*limbaj*) *specializat*(*ă*) *sau un subsistem lingvistic care utilizează o terminologie şi alte mijloace lingvistice sau nelingvistice*, *pentru a realiza o comunicare de specialitate non-ambiguă*, *cu funcţia majoră de a transmite cunoştinţe într-un domeniu particular de activitate profesională*”. Nu suntem de acord cu ultima definiţie, deoarece considerăm că terminologia nu constituie o limbă de specialitate, ci un ansamblu de termeni care aparţine unui limbaj specializat.

Concluzii

Din studiul realizat mai sus, putem afirma că terminologia este un termen polisemantic. Majoritatea lingviştilor îi atribuie, de regulă, trei accepţii: 1) ansamblu de termeni proprii unui domeniu de specialitate; 2) activitate terminologică, 3) metodologie de studiu. Alături de sensul primar, unii autori menţionează, de asemenea, produsul activităţii terminologice (de ex.: terminologia juridică cu sensul de dicţionar juridic).

A treia semnificaţie constituie un subiect controversat. Absolut toţi lingviştii şi terminologii recunosc existenţa unei metode de studiu a termenilor, adică o serie de principii şi fundamente care reglementează studiul terminologiilor (primul sens). Însă, foarte puţini autori se avântă să afirme că terminologia este o ramură a lingvisticii sau, chiar mai mult, o ştiinţă interdisciplinară, având propriul obiect de studiu (termenul) şi o serie de principii proprii.

REFERINŢE BIBLIOGRAFICE

1. Jean-Claude Boulanger, Marie-Claude L’Homme, 1991, *Les technolectes dans la pratique dictionnairique générale*: *quelques fragments d’une culture* // *Meta*: *Journal des traducteurs*, vol. 36, nr. 1, p. 23-40, http://id.erudit.org/iderudit/002113ar

2. Rachel Boutin-Quesnel, Nycole Bélanger, Nada Kerpan, Louis-Jean Rousseau, 1990, *Vocabulaire systématique de la terminologie*, Quebec, Les Publications du Québec.

3. Ileana Busuioc, Mădălina Cucu, 2001, *Introducere în terminologie*, Bucureşti, Editura Credis, http://ebooks.unibuc.ro/filologie/terminologie/index.htm

4. Maria Teresa Cabré, 1998, *La terminologie*. *Théorie*, *méthode et applications*, Tradusă din catalană, adaptată şi actualizată de Monique C. Cormier şi John Humbley, Ottawa, Les Presses de l’Universitaires d’Ottawa.

5. Marc Van Campenhoudt, 2001, *Pour une approche sémantique du terme et de ses équivalents* // *International Journal of Lexicography*, nr. 3, septembrie, p. 1-26.

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)

6. Ana Canarache, Constant Maneca, 1955, *În jurul problemei vocabularului ştiinţific şi tehnic* // *Limba Română*, Bucureşti, nr. 6, p. 16-24.

7. Georgeta Ciobanu, 1998, *Elemente de terminologie*, Timişoara, Editura Mirton.

8. Ion Coteanu, 1990b, *Terminologia tehnico-ştiinţifică*. *Aspecte*, *probleme* // *Limba Română*, Bucureşti, nr. 2, p. 95-100.

9. Robert Dubuc, 1992, *Manuel pratique de terminologie*, Quebec, Editura Linguatech.

10. Helmult Felber, 1987, *Manuel pratique de terminologie*, Paris, Editura Unesco.

11. Daniel Gouadec, 1990, *Terminologie*. *Constitution des données*, Paris, Editura La Maison du dictionnaire, col. Afnor Gestion, http://www.gouadec.net/publications / TerminologieConstitutionDonnees.pdf

12. Slavian Guţu, 1992, *Consideraţii cu privire la principiile terminologiei tehnico-ştiinţifice* // *Revistă de lingvistică şi ştiinţă literară*, Chişinău, nr. 1, p. 31-37.

13. Constant Maneca, 1959, *Terminologia ştiinţifică şi tehnică în Dicţionarul general al limbii române* // *Limba Română*, Bucureşti, nr. 1, p. 33-44.

14. Florin Marcu, 1974, *Bazele elaborării şi însuşirii terminologiei ştiinţifice* // *Limba Română*, Bucureşti, nr. 5, p. 393-402.

15. Mariana Ploaie-Hanganu, 1995**,** *Specificul terminologiei ca ştiinţă în raport cu celelalte ştiinţe ale limbajului* // *Limba româna*, Bucureşti, nr. 9-12, p. 529-532.

16. Alain Rey, 1979, *La terminologie*: *noms et notions*, Paris, Presses Universitaires de France, col. Que sais-je?

17. Guy Rondeau, 1981, *Introduction à la terminologie*, Montreal, Editura Gaëtan Morin.

DICŢIONARE

LPR ***, 1978, 2001, *Le Petit Robert*, Franţa, Editura Robert.

DEX ***, 1998, *Dicţionarul explicativ al limbii român*e, ediţia a II-a, Bucureşti, Academia Română, Institutul de Lingvistică „Iorgu Iordan”, Editura Univers Enciclopedic.

NODEX ***, 2002, *Noul dicţionar explicativ al limbii române*, Bucureşti, Editura Litera Internaţional.

DSL Angela Bidu-Vrănceanu, Cristina Călăraşu, Liliana Ionescu-Ruxădoiu, Mihaela Mancaş, Gabriela Pană Dindelegan, 2005, *Dicţionar de ştiinţe ale limbii*, ed. a II-a, Bucureşti, Editura Nemira.

MDN Florin Marcu, 2000, *Marele dicţionar de neologisme*, Bucureşti, Editura Saeculum.

DN Florin Marcu, Constant Maneca, 1986, *Dicţionar de neologism*e, Bucureşti, Editura Academiei.

BDD-A25966 © 2009 Academia de Ştiinţe a Moldovei
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.143 (2026-11-19 08:46:20 UTC)